U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalovaným **1) Finančnímu úřadu v Libochovicích**, se sídlem Libochovice, nám. 5. května 50, **2) Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí Finančního úřadu v Libochovicích ze dne 7. 11. 2002, č. j. 25173/02/197970/1619, výzvě Finančního úřadu v Libochovicích ze dne 28. 2. 2003, č. j. 6947/02/197970/431, a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 13. 4. 2004, č. j. 7057/150/2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2004, č. j. 15 Ca 118/2004–31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem napadeným usnesením odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Finančního úřadu v Libochovicích ze dne 7. 11. 2002, č. j. 25173/02/197970/1619, výzvy Finančního úřadu v Libochovicích ze dne 28. 2. 2003, č. j. 6947/02/197970/431, a rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 13. 4. 2004, č. j. 7057/150/2003. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost, zaslanou Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 6. 8. 2004. Navrhl zrušení napadeného usnesení a dále požádal o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení advokáta a o prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti. Posledně jmenovanou žádost odůvodnil tím, že v důsledku své tíživé sociální a finanční situace nemohl sehnat, navíc v době dovolených, advokáta. Kdyby mu však byl ustanoven advokát soudem, jak žádal při podání žaloby žádostí ze dne 28. 11. 2003, podal by předmětnou kasační stížnost ve lhůtě tento advokát. Neměl by tak být postihován za pochybení či opomenutí soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobce převzal písemnost (usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem) v pondělí 19. 7. 2004, jak vyplývá z doručenky.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 2. 8. 2004 (pondělí). Protože kasační stížnost žalobce zaslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 6. 8. 2004, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Soud nemohl přihlédnout k žalobcem uváděnému důvodu pro opožděnost podání kasační stížnosti, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Žalobce byl o možnosti, místě a lhůtě pro podání kasační stížnosti řádně poučen. Nic mu nebránilo podat včas kasační stížnost, a to např. i blanketně (v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. by pak byl usnesením vyzván k doplnění náležitostí kasační stížnosti v náhradní lhůtě jednoho měsíce), a současně požádat soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; tuto žádost by ostatně mohl učinit i před samotným podáním kasační stížnosti. Na tyto situace totiž s. ř. s. pamatuje ve svém § 35 odst. 7 poslední větě - požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Stavění běhu lhůty zde poskytuje možnost, aby navrhovatel (stěžovatel) spolu se svým ustanoveným zástupcem připravili či doplnili návrh na zahájení řízení (kasační stížnost) a případné další podklady.

Přitom institut ustanovení zástupce dle § 35 odst. 7 s. ř. s. slouží k odstranění závislosti možnosti přístupu k soudu na sociálním postavení navrhovatele, jehož nízké úrovně se žalobce dovolává.

Nutno dodat, že v případě, kdy krajský soud žalobu odmítl pro nepřípustnost, bylo by jeho rozhodování o ustanovení advokáta pro řízení o žalobě nadbytečné. Navíc takový advokát by ani nebyl oprávněn v rámci svého ustanovení kasační stížnost podat.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani dalšími návrhy žalobce.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu